

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053905155088/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Kære Mand, vores Kreaturer ser meget godt ud. Jeg har jo en stor Kalv, som du vil blive glad ved, og vores Faar har tre Lam. Rug og Hvede staar rigtig godt; min Broder Jens var her i Pinsefesten, han sagde, det er det bedste Stykke Rug, jeg har set i Sommer. Han og min Broder Hans græd meget, da de læste dine Breve, jeg takker dig ogsaa mange Gange, fordi du skriver saa kønne Breve til mig.

Kære Mand, skal jeg ikke sende dig Penge eller Strømper eller Skjorter, jeg er saa bange, at du mangler noget. — Nu vil jeg afbryde for denne Gang; en flittig Hilsen fra alle mine Sødskende og Venner, men først og sidst være du hilset fra mig og vores smaa Børn. De siger til mig: Moder, skriv til min Fader, at han snart vil komme hjem!

Anne Katrine C.

Straks d. 2. Juni svarer han igen:

Kære Kone og Børn! *

Din Skrivelse af 28. Maj har jeg rigtig bekommet ved Appellen og hvoraf jeg ser, at I er raske, og, Gud ske Lov, samme Gode kan jeg ogsaa tilmelde Eder igen, og jeg kan ogsaa hilse dig fra Jesper N., han er ogsaa rask; han har været for at besøge mig 2 Gange, og jeg har set den Brev fra dig til ham, og jeg har ogsaa været i Assens med ham. 11te Regiment er nok ogsaa kommet til Fyen, de er nok i Faaborg paa Tiden, og jeg haaber ogsaa nok, at Anders er ved Helsen; ja Gud ske Lov at man har Helsen! Ja, kære Kone, du skriver, om jeg ikke snart kommer hjem; det véd jeg slet

ikke, det lader ikke til paa Stillingen hos os, for vi har 5 Timers Øvelse om Dagen og alt forberedes, til at vi skal paa en igen, og de Dage er jo snart henrunden med Vaabenhvilen, men Gud véd, hvad det skal blive til. Din kære Søster skrev, at du begyndte at pippe saa smaat efter mig, men det skal du ikke, du maa ikke vente mig, før du ser mig, det har jeg jo altid sagt, naar jeg rejste, og andet kan jeg heller ikke sige endnu.

Det var jo dog glædeligt for dig, at min Fader kom over at se til dig, ja han har ogsaa skreven en smuk Brev til mig, at han ikke vidste at bære den Sorg for dig, dersom jeg skulde falde, og at alting saa' godt ud hjemme hos dig, og at dine Søskende var hos dig den Dag. Og jeg har ogsaa skreven ham en god Brev til igen.

Ja, kære Kone, nu afbryder jeg min Skrivelse for denne Gang med stor Fornøjelse, og jeg beder dig af Hjertet, at du hilser de gode Mænd, at jeg overbringer dem min hjerteligste Tak for den altfor store, opofrende Godhed, som de udviser imod os, og jeg vil bede den gode Gud, om at han vil lægge sin velsignede Haand i al deres Vandel og lade sin Fred bo i deres Hus, jeg kan ikke gengælde dem derfor paa anden Maade. Og jeg beder Gud, om at jeg maa staa og slaas som en ærekær Broder i de danskes Rækker og stride for min gamle Moder Danmark, saa haaber jeg, at Enden vil blive god for os allesammen, vi skal jo kun staa fast i Trængselens Tid.

Ja, kære Kone, nu slutter jeg med min hjerte-